TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2009. gada 19. martā *

Lieta C-309/07

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko *Hessischer Verwaltungsgerichtshof* (Vācija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2007. gada 13. jūnijā un kas Tiesā reģistrēts 2007. gada 5. jūlijā, tiesvedībā

Baumann GmbH

pret

Land Hessen.

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs P. Janns [*P. Jann*], tiesneši M. Ilešičs [*M. Ilešič*], E. Borgs Bartets [*A. Borg Barthet*], E. Levits un Ž. Ž. Kāzels [*J.-J. Kasel*] (referents),

* Tiesvedības valoda — vācu.

ģenerāladvokāts M. Pojarešs Maduru [*M. Poiares Maduro*],
sekretāre K. Štranca-Slavičeka [*K. Sztranc-Sławiczek*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2008. gada 4. septembra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *Baumann GmbH* vārdā — L. Lībenaus [*L. Liebenau*] un M. Stefani [*M. Stephani*], *Rechtsanwälte*,

— *Land Hessen* vārdā — H. Nēbels [*H. Nebel*], pārstāvis,

— Eiropas Kopienu Komisijas vārdā — F. Erlbahers [*F. Erlbacher*] un M. Folkommere [*M. Vollkommer*], pārstāvji,

ņemot vērā pēc ģenerāladvokāta uzklausīšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerāladvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt, pirmkārt, Padomes 1985. gada 29. janvāra Direktīvas 85/73/EEK par Direktīvās 89/662/EEK, 90/425/EEK, 90/675/EEK un 91/496/EEK minēto veterināro pārbaužu un kontroles finansēšanu (OV L 32, 14. lpp.) redakcijā ar grozījumiem un kodifikāciju, kas izdarīti ar Padomes 1996. gada 26. jūnija Direktīvu 96/43/EK (OV L 162, 1. lpp.; "turpmāk tekstā — Direktīva 85/73"), 5. panta 3. punktu un, otrkārt, šīs pašas direktīvas A pielikuma I nodaļas 4. punkta a) apakšpunktu.

2 Šis lūgums tika iesniegts tiesvedībā starp *Baumann GmbH* (turpmāk tekstā — "*Baumann*") un *Land Hessen* [Hesenes federālo zemi] par nodevām par svaigas gaļas veterinārajām pārbaudēm un kontroli.

Atbilstošās tiesību normas

Kopienu tiesiskais regulējums

3 Direktīvas 85/73 1. pantā ir paredzēts:

"Saskaņā ar A pielikumā noteiktajiem pasākumiem dalībvalstis nodrošina, ka tiek iekasēta Kopienas maksa, kas nosegtu šajā pielikumā uzskaitīto produktu pārbaudes un kontroles radītās izmaksas, ieskaitot tās, kas rodas, nodrošinot dzīvnieku produktu ražošanu kautuvēs saskaņā ar Direktīvas 93/119/EEK prasībām."

4 Atbilstoši minētās direktīvas 5. panta 1., 3. un 4. punktam:

"1. Kopienas maksas jānosaka tādā līmenī, kas nosedz kompetentās iestādes izmaksas attiecībā uz:

— algām un sociālās nodrošināšanas izdevumiem pārbaudes dienestiem,

— administratīvajām izmaksām sakarā ar kontroles un pārbaudes veikšanu, kas var ietvert inspektoru kvalifikācijas celšanas izdevumus, 1., 2. un 3. pantos minēto kontroli un pārbaudi.

[..]

3. Dalībvalstīm jābūt tiesīgām iekasēt maksu, kas augstāka par Kopienā noteikto, ja katras dalībvalsts kopējais iekasētais maksas lielums nepārsniedz pārbaudes faktiskās izmaksas.

4. Neietekmējot iestādes izvēli, kura ir pilnvarota iekasēt Kopienas maksas, Kopienas maksas aizvieto visus citus veselības pārbaudes maksājumus vai maksas, ko uzlikušas dalībvalstu valsts, reģionālās vai vietējās pārbaužu un kontroļu iestādes, kas minētas 1., 2. un 3. pantos un to sertifikāciju.

Šī direktīva neattur dalībvalstis no maksas iekasēšanas par cīņu pret epizootiskajām un enzootiskajām slimībām."

5 Direktīvas 85/73 A pielikuma I nodaļas 1. punktā tiek noteiktas maksas par pārbaudēm attiecībā uz kaušanu. Izciršanas darbībām paredzēto kontroļu un pārbaužu finansēšanas kārtība ir paredzēta šīs pašas nodaļas 2. punktā. Atbilstoši minētās I nodaļas 4. punkta a) un b) apakšpunktam:

"Lai nosegtu palielinātās izmaksas, dalībvalstis drīkst:

a) vai nu palielināt maksu standarta lielumus, kā noteikts 1. un 2.a punktos individuālajiem uzņēmumiem.

Papildus 5.a punktā noteiktajiem, varētu būt saskare ar šādiem apstākļiem:

[..]

— augstākas izmaksas, saistībā ar specifiskiem transportēšanas laikiem,

— ilgāks pārbaudes laiks, saistībā ar kaušanas periodu biežām izmaiņām, ko pārbaudes personāls nevar ietekmēt,

[..],

— tādu dzīvnieku pārbaude, kas pēc īpašnieka lūguma tiek nokauti ārpus normālā kaušanas laika.

Maksas centrālās standarta likmes palielinājums ir atkarīgs no sedzamajām izmaksām;

b) vai arī iekasēt speciālu maksu, kas atbilst faktiskajām izmaksām."

Valsts tiesiskais regulējums

6 Kā izriet no iesniedzējtiesas lēmuma, Direktīva 85/73 Vācijas tiesībās tika daļēji transponēta ar federālo iestāžu pieņemtām tiesību normām un daļēji — ar federālo zemju [*Länder*] pieņemtām tiesību normām.

7 *Land Hessen* likumdevējs, pamatojoties uz 1998. gada 3. novembra Likumu par veterināro kontroļu izmaksām (*Veterinärkontroll-Kostengesetz*) (*GVBl.* 1998 I, 414. lpp.), ar kuru īsteno noteiktas federālo tiesību aktu normas, pieņēma 2003. gada 16. decembra rīkojumu par administratīvajām izmaksām Vides, lauku apgabalu un patērētāju aizsardzības ministrijas darbības jomā (*Verwaltungskostenordnung für den Geschäftsbereich des Ministeriums für Umwelt, ländlichen Raum und Verbraucherschutz*) (*GVBl.* 2003 I, 362. lpp., turpmāk tekstā — "*VwKostO-MULV*"), kā arī 2005. gada 31. janvāra rīkojumu par grozījumu izdarīšanu (*Änderungsverordnung*) (*GVBl.* 2005 I, 74. lpp.).

8 Atbilstoši Likuma par veterināro kontroļu izmaksām 4. panta 6. punktam uzņēmumi, kas mēnesī veic vairāk par 1500 nokaušanām, tiek uzskatīti par "lieliem uzņēmumiem" ("Großbetriebe") un saistībā ar īpašām kontrolēm tiem var tikt noteiktas īpašas nodevas atkarībā no šo kontroļu radītajām izmaksām.

9 Atbilstoši šā paša likuma 5. pantam:

"Var tikt prasīta nodevas palielināšana par administratīvām darbībām, kas tiek veiktas pēc īpaša pieprasījuma ārpus ierastā kaušanas laika. Par īpašajiem izdevumiem, kas radušies saistībā ar administratīvo darbību veikšanu ārpus ierastā kaušanas laika var tikt izrakstīts papildu rēķins. Ierastais kaušanas laiks ir:

— attiecībā uz lieliem uzņēmumiem — darba dienās no 6.00 līdz 18.00 un sestdienās no 6.00 līdz 15.00;

— citiem uzņēmumiem — darba dienās no 7.00 līdz 18.00 un sestdienās no 7.00 līdz 15.00."

10 Saskaņā ar iesniedzējtiesas teikto *VwKostO-MULV* katrai no šīm divām uzņēmumu kategorijām paredz regresīvas likmes attiecībā uz dažādiem nokauto dzīvnieku veidiem, precīzi nepārņemot Direktīvas 85/73 A pielikuma I nodaļas 1. punkta sistēmu un struktūru.

11 Atbilstoši *VwKostO-MULV* Likuma par veterināro kontroļu izmaksām 5. pantā paredzētā nodevas palielināšana ir 25 % attiecībā pret parasto nodevu.

Pamata prāva un prejudiciālie jautājumi

12 Kā izriet no Tiesai nodotajiem lietas materiāliem, pamata prāvas pamatā ir *Land Hessen* izdotie paziņojumi par nodevu piedziņu par *Baumann* piederošajās telpās veiktajām svaigas gaļas veterinārajām pārbaudēm un kontroli. Uzskatot, ka šīs federālās zemes tiesiskais regulējums, ar kuru tiek noteiktas šo nodevu likmes, neatbilst atvasinātajām Kopienu tiesībām, *Baumann* iesniedza prasību *Verwaltungsgericht Darmstadt* [Darmštates Administratīvajā tiesā]. Ar 2006. gada 6. jūlija spriedumu šī tiesa apmierināja šīs sabiedrības prasību un atzina, ka *VwKostO-MULV* nav derīgs pilnvarojums, kas ļautu *Land Hessen* par sliktu saimnieciskās darbības subjektiem atkāpties no Direktīvas 85/73 A pielikuma I nodaļas 4. punkta a) apakšpunktā paredzētajām standarta nodevām.

13 *Land Hessen* šo spriedumu pārsūdzēja *Hessischer Verwaltungsgerichtshof* [Hesenes Administratīvajā tiesā], kura, uzskatīdama, ka prāvas iznākums ir atkarīgs no Direktīvas 85/73 interpretācijas, nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālos jautājumus:

"1) Vai valsts likumdevējs, izmantojot iespējas, kas ir noteiktas Direktīvas [85/73] 5. panta 3. punktā un A pielikuma I nodaļas 4. punkta a) apakšpunktā, lai noteiktiem uzņēmumiem palielinātu standarta nodevu, un 4. punkta b) apakšpunktā, lai noteiktu nodevu, kas atbilst faktiskajām izmaksām, ir strikti piesaistīts A pielikuma I nodaļas 1. un 2. punkta a) apakšpunktā paredzētajām nodevu struktūrām (atkarībā no lopu veida, vai tie ir jaunlopi vai pieauguši lopi, kautsvara utt.) vai arī tam ir iespēja, nosakot nodevas apmēru, diferencēt starp kaušanas vienību pārbaudi lielos uzņēmumos un citu pārbaudi un tādējādi arī šo divu grupu ietvaros noteikt regresīvu nodevas likmi saskaņā ar veikto kaušanu skaitu lopu veida ietvaros ar tikai tādu priekšnoteikumu, ka tā atbilst faktiskajām izmaksām?

2) Vai valsts likumdevējs, pamatojoties uz iepriekš minētajiem noteikumiem, par kaušanu, ko veic ārpus ierastā kaušanas laika pēc īpašnieka pieprasījuma, var noteikt procentuālu piemaksu par kaušanas pārbaudi papildus ierastajā kaušanas laikā noteiktajām nodevām, ja tā atbilst faktiskajām papildu izmaksām, vai arī šīs izmaksas ir jāiekļauj standarta (paaugstinātajās) nodevās visiem nodevu maksātājiem?"

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

14 Lai atbildētu uz pirmo jautājumu, jānošķir ar Direktīvas 85/73 A pielikuma I nodaļas 4. punkta a) apakšpunktu dalībvalstīm piešķirtā iespēja no šā paša 4. punkta b) apakšpunktā piešķirtās.

15 Attiecībā uz pirmo no šiem diviem noteikumiem jāatzīmē, ka ar to dalībvalstij tiek atļauts, lai segtu izmaksas, kas ir augstākas nekā Direktīvā 85/73 paredzētās, palielināt šī A pielikuma I nodaļas 1. punktā un 2. punkta a) apakšpunktā paredzēto "maksu standarta lielumus [..] individuālajiem uzņēmumiem".

16 Šajā sakarā jāatzīst, ka, pirmkārt, no minētā 4. punkta a) apakšpunkta formulējuma izriet, ka šo normu paredzēts piemērot tikai "individuālam" uzņēmumam un tādējādi dalībvalsts to var izmantot tikai katrā atsevišķā gadījumā un, balstoties uz šādu normu, nevar noteikt kaušanas uzņēmumu iedalījumu, kura pamatā, kā pamata lietā, ir to lielums.

17 Šādu interpretāciju turklāt apstiprina Direktīvas 85/73 A pielikuma I nodaļas 4. punkta a) apakšpunktā ietverto nosacījumu saraksts, kuri var pamatot attiecīgā palielinājuma piemērošanu un kas ir nosacījumi, kuri, pirmkārt, visi attiecas uz konkrētiem apstākļiem, kas ļauj individualizēt vienu uzņēmumu attiecībā pret citu, un, otrkārt, kurus tiesa var pārbaudīt (šajā sakarā skat. 1999. gada 9. septembra spriedumu lietā C-374/97 *Feyrer*, *Recueil*, I-5153. lpp., 26. un 27. punkts).

18 Otrkārt, tiktāl, ciktāl Direktīvas 85/73 A pielikuma I nodaļas 4. punkta a) apakšpunktā ir skaidra atsauce uz šīs pašas I nodaļas 1. punktā un 2. punkta a) apakšpunktā noteiktajiem maksas standarta lielumiem, palielināšana, kuru dalībvalstis var veikt, piemērojot minēto 4. punktu, var attiekties tikai uz šīm standarta maksām un tādējādi tai jāievēro to sistēma un struktūra.

19 No tā izriet, ka dalībvalsts, piemērojot Direktīvas 85/73 A pielikuma I nodaļas 4. punkta a) apakšpunktu, nevar iekasēt nodevu, kuras likme ir atšķirīga atkarībā no uzņēmuma lieluma un nokauto dzīvnieku skaita.

20 Attiecībā uz Direktīvas 85/73 A pielikuma I nodaļas 4. punkta b) apakšpunktu jāatgādina, ka, pirmkārt, šī norma dalībvalstīm sniedz iespēju, kuru tās var izmantot vispārīgi un diskrecionāri, ar vienu vienīgu noteikumu, ka nodeva nepārsniedz reāli radušās faktiskās izmaksas (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Feyrer*, 27. punkts).

21 Otrkārt, nodeva, kas iekasēta, piemērojot minēto normu, nevar būt standarta nodevas formā (šajā sakarā skat. šajā pašā dienā pasludināto spriedumu lietā C-270/07 Komisija/Vācija, Krājums, I-1983. lpp., 32. punkts).

22 Tiktāl, ciktāl faktisko izmaksu ievērošana ir vienīgais dalībvalstīm uzliktais nosacījums, tās, pamatojoties uz Direktīvas 85/73 A pielikuma I nodaļas 4. punkta b) apakšpunktu,

var diferencēt minētās nodevas lielumu atkarībā no uzņēmuma lieluma un nokauto dzīvnieku skaita tikai tad, ja ir pierādīts, ka šie faktori reāli ietekmē šīs izmaksas.

23 Iesniedzējtiesai jāpārliecinās, vai ir saikne starp, pirmkārt, kaušanas uzņēmuma lielumu, kā arī nokauto dzīvnieku skaitu un, otrkārt, faktiskajām izmaksām, kas radušās, lai veiktu atbilstošajos Kopienu noteikumos paredzētās pārbaudes un kontroli.

24 Ņemot vērā šos apsvērumus, uz pirmo jautājumu jāatbild, ka:

— Direktīvas 85/73 A pielikuma I nodaļas 4. punkta a) apakšpunkts jāinterpretē tādējādi, ka ar to dalībvalstīm netiek ļauts atkāpties no šī A pielikuma I nodaļas 1. punktā un 2. punkta a) apakšpunktā paredzētajām nodevu struktūrām un iekasēt nodevu, kuras likme ir atšķirīga atkarībā no uzņēmumu lieluma un ir noteikta regresīvi atkarībā no nokauto katra veida dzīvnieku skaita;

— Direktīvas 85/73 A pielikuma I nodaļas 4. punkta b) apakšpunkts jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalstij nav jāievēro šīs pašas nodaļas 1. punktā un 2. punkta a) apakšpunktā paredzētā nodevu struktūra un tā var iekasēt nodevu, kuras likme ir atšķirīga atkarībā no uzņēmuma lieluma un nokauto katra veida dzīvnieku skaita, ja ir pierādīts, ka šie faktori reāli ietekmē faktiskās izmaksas, kas radušās, lai veiktu atbilstošajos Kopienu noteikumos pieprasītās pārbaudes un kontroli.

Par otro jautājumu

25 Ar savu otro jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai Direktīvas 85/73 A pielikuma I nodaļas 4. punkta a) un b) apakšpunkts jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalsts par dzīvnieku, kuri pēc īpašnieka lūguma ir nokauti ārpus ierastā kaušanas laika, pārbaudi var noteikt "procentuālu piemaksu" papildus nodevām, kas parasti tiek iekasētas par dzīvnieku pārbaudi, ja šis palielinājums atbilst faktiskajām papildu izmaksām.

26 Lai atbildētu uz šo jautājumu, arī jānošķir dalībvalstīm Direktīvas 85/73 A pielikuma I nodaļas 4. punkta a) apakšpunktā piešķirtā iespēja no šā paša 4. punkta b) apakšpunktā piešķirtās.

27 Attiecībā uz pirmo no šīm normām jāatgādina, ka tā dalībvalstīm ļauj paaugstināt standarta maksu tikai noteiktam uzņēmumam, tām liedzot veikt vispārēju standarta maksas, kura jāmaksā visiem saimnieciskās darbības subjektiem, paaugstināšanu.

28 Jāpiebilst, ka tiktāl, ciktāl Direktīvas 85/73 A pielikuma I nodaļas 4. punkta a) apakšpunktā ir atsauce uz standarta maksas "palielinājumu", dalībvalstis vajadzības gadījumā var vienlaicīgi veikt vairākus palielinājumus, tomēr nevarēdamas veikt vispārīgu standarta maksas paaugstināšanu.

29 Tā kā šādas palielināšanas nosacījumi ir skaidri definēti Direktīvas 85/73 A pielikuma I nodaļas 4. punkta a) apakšpunktā, nevar uzskatīt, ka šis palielinājums ir īpaša nodeva 2002. gada 30. maija sprieduma apvienotajās lietās C-284/00 un C-288/00 *Stratmann* un *Fleischversorgung Neuss* (*Recueil*, I-4611. lpp.) izpratnē, kura tiek iekasēta papildus

Kopienu maksai [nodevai], lai segtu noteiktas izmaksas, kas radušās saistībā ar pārbaudes un kontroles pasākumiem, kuri netiek veikti visos gadījumos.

30 Lai šāds palielinājums būtu saskaņā ar Direktīvas 85/73 noteikumiem, tam tomēr ir jāatbilst sedzamajām papildu izmaksām.

31 Attiecībā uz izmaksu palielināšanos, kas var rasties saistībā ar tādu dzīvnieku pārbaudi, kuri pēc to īpašnieku lūguma tiek nokauti ārpus ierastā kaušanas laika, jāatzīmē, ka starp faktoriem, kuri var izraisīt šo izmaksu palielināšanos, acīmredzami ir par stundu darbu, vajadzības gadījumā — par virsstundām, ko nostrādājušas par attiecīgajām kontrolēm atbildīgās personas ārpus to parastā darba laika, maksāta atalgojuma izmaksas.

32 Iesniedzējtiesai jāpārbauda, vai pamata lietā 25 % papildu piemaksa, kas tiek maksāta papildus Direktīvas 85/73 A pielikuma I nodaļas 4. punkta a) apakšpunktā paredzētajai standarta maksai, ir standarta vērtība, kas atbilst papildu izmaksām, kuras radušās saistībā ar tādu dzīvnieku pārbaudi, kuri pēc to īpašnieku lūguma tiek nokauti ārpus ierastā kaušanas laika.

33 Attiecībā uz otro no minētajām normām, proti, Direktīvas 85/73 A pielikuma I nodaļas 4. punkta b) apakšpunktu, jāatgādina, ka no šā sprieduma 20. punkta izriet, ka šī norma dalībvalstīm sniedz iespēju, kuru tās var izmantot vispārīgi un diskrecionāri, ar vienu vienīgu noteikumu, ka iekasētā nodeva nepārsniedz reāli radušās faktiskās izmaksas.

34 Turklāt jāatgādina, ka nodevai, kas iekasēta, piemērojot minēto normu, — kā izriet no iepriekš minētā sprieduma lietā Komisija/Vācija 31. punkta — nevar būt standarta

maksas forma tādējādi, ka tās kopējais lielums var mainīties katrā atsevišķā gadījumā atkarībā no izmaksām, kas kompetentajai iestādei rodas par veterinārajām pārbaudēm un kontroli individuālā uzņēmumā.

35 No tā izriet, ka, lai gan Direktīvas 85/73 A pielikuma I nodaļas 4. punkta b) apakšpunktā nav atsauces uz "individuālu uzņēmumu", kopējā katra uzņēmuma maksātās nodevas summa var būt katrā gadījumā atšķirīga.

36 Tiktāl, ciktāl nevar izslēgt, ka tādu dzīvnieku pārbaude, kuri pēc to īpašnieku lūguma tiek nokauti ārpus ierastā kaušanas laika, var kompetentajai iestādei radīt papildu izmaksas, īpaši saistībā ar algu izmaksām, iesniedzējtiesai jāpārliecinās, vai kopējā iekasētā nodevas summa atbilst faktiskajām izmaksām.

37 Ņemot vērā šos apsvērumus, uz otro jautājumu jāatbild, ka:

— Direktīvas 85/73 A pielikuma I nodaļas 4. punkta a) apakšpunkts jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalsts par tādu dzīvnieku pārbaudi, kuri pēc to īpašnieku lūguma tiek nokauti ārpus ierastā kaušanas laika, var iekasēt "procentuālu piemaksu" papildus nodevām, kas parasti tiek iekasētas par dzīvnieku pārbaudi, ja šis palielinājums ir standarta vērtība, kas atbilst sedzamajām papildu izmaksām;

— Direktīvas 85/73 A pielikuma I nodaļas 4. punkta b) apakšpunkts jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalsts par tādu dzīvnieku pārbaudi, kuri pēc to īpašnieku lūguma

tiek nokauti ārpus ierastā kaušanas laika, var iekasēt "procentuālu piemaksu" papildus nodevām, kas parasti tiek iekasētas par dzīvnieku pārbaudi, ja šis palielinājums atbilst faktiskajām papildu izmaksām.

Par tiesāšanās izdevumiem

38 Attiecībā uz lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Tiesāšanās izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku tiesāšanās izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

1) Padomes 1985. gada 29. janvāra Direktīvas 85/73/EEK par Direktīvās 89/662/EEK, 90/425/EEK, 90/675/EEK un 91/496/EEK minēto veterināro pārbaužu un kontroles finansēšanu redakcijā ar grozījumiem un kodifikāciju, kas izdarīti ar Padomes 1996. gada 26. jūnija Direktīvu 96/43/EK, A pielikuma I nodaļas 4. punkta a) apakšpunkts jāinterpretē tādējādi, ka ar to dalībvalstīm netiek ļauts atkāpties no šī A pielikuma I nodaļas 1. punktā un 2. punkta a) apakšpunktā paredzētajām nodevu struktūrām un iekasēt nodevu, kuras likme ir atšķirīga atkarībā no uzņēmumu lieluma un ir noteikta regresīvi atkarībā no nokauto katra veida dzīvnieku skaita.

Direktīvas 85/73 redakcijā ar grozījumiem un kodifikāciju, kas izdarīti ar Direktīvu 96/43, A pielikuma I nodaļas 4. punkta b) apakšpunkts jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalstij nav jāievēro šīs pašas nodaļas 1. punktā un 2. punkta a) apakšpunktā paredzētā nodevu struktūra un tā var iekasēt nodevu, kuras likme ir atšķirīga atkarībā no uzņēmuma lieluma un nokauto katra veida dzīvnieku skaita, ja ir pierādīts, ka šie faktori reāli ietekmē faktiskās izmaksas, kas radušās, lai veiktu atbilstošajos Kopienu noteikumos pieprasītās pārbaudes un kontroli;

2) Direktīvas 85/73 redakcijā ar grozījumiem un kodifikāciju, kas izdarīti ar Direktīvu 96/43, A pielikuma I nodaļas 4. punkta a) apakšpunkts jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalsts par tādu dzīvnieku pārbaudi, kuri pēc to īpašnieku lūguma tiek nokauti ārpus ierastā kaušanas laika, var iekasēt "procentuālu piemaksu" papildus nodevām, kas parasti tiek iekasētas par dzīvnieku pārbaudi, ja šis palielinājums ir standarta vērtība, kas atbilst sedzamajām papildu izmaksām.

Direktīvas 85/73 redakcijā ar grozījumiem un kodifikāciju, kas izdarīti ar Direktīvu 96/43, A pielikuma I nodaļas 4. punkta b) apakšpunkts jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalsts par tādu dzīvnieku pārbaudi, kuri pēc to īpašnieku lūguma tiek nokauti ārpus ierastā kaušanas laika, var iekasēt "procentuālu piemaksu" papildus nodevām, kas parasti tiek iekasētas par dzīvnieku pārbaudi, ja šis palielinājums atbilst faktiskajām papildu izmaksām.

[Paraksti]